

3545 2den Del, af Finantslovs. f. Finantsaaret

fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 3546

levende tilstede og fuldkommen saa gjældende som dengang. Den 3die Grund var den artilleristift fremmskridende Udvikling. Det forekommer mig, at disse 3 Grunde ere meget vægtige, og det gjør mig ondt, at denne Afstemning foregik, som dengang fandt Sted. Efter det her Dplyste tror jeg, uden at være ubeskedden at kunne vente, at man vil indrømme mig, at Situationen dengang var saa uklar som vel muligt. Og hvorfor? Hvor ligger den egentlig oprindelige Grund dertil? Ligger den i den dybtførte Trang til dette Skib, som Marineministeren i 1867 levende tolkede at være tilstede, men i 1868 slet ikke sølte det Mindste til? Nei! Jeg tror, at denne Uklarhed har en ganske anden Oprindelse. Den daværende Marineminister sagde i Samlingen 1868, da man bebrejdede ham hans Optraeden i det foregaaende Aar: Ja, da gif man ind paa Fordringen om Bevilling til Anskaffelsen af dette store Skib under en vis bestemt Forudsætning. Hvad var det for en vis bestemt Forudsætning? Det veed dette ærede Thing meget godt, jeg behøver blot at minde om de 13 Millioner. Ja, stod Sagen saaledes nu, og vare disse Millioner til Disposition, saa saa det jo rigtignok heelt anderledes ud; men det er jo ikke saaledes. Naar jeg sammenligner Situationen dengang med Situationen nu, saa ere de i høieste Grad forskjellig. Her have vi ikke som dengang en til Folkethingets Initiativ beilende Minister; men vi have en Regjering, der har erklæret at være entg om, hvad den vil, vi have en Minister, der — det er udtalt fra flere Sider — klart og aabent har lagt Sagen for os og, som det blev sagt af et æret Medlem, hvem det glædede mig at høre udtale det, har havt det Mod at lægge Sandheden for os. Det er en stor Ting, mine Herrer, at see Sandheden, og naar Sandheden vises os, bør Folkethinget ikke vige tilbage for at see den i Dinene. Fra den ene Side vil man her skyde sig ind under Ansvar, og fra den anden Side kryber man bag sin Lægmandspult;

men det protesterer jeg imod, idet er aldeles uberettiget i denne Sal. Vi have et Ansvar, som vi ikke kunne skyde fra os. Folkets hundrede udvalgte Mænd kunne ikke sidde her i denne Forsamling og undskyldte sig med Mangdel paa Sagkundskab. Kjende vi bedre til Sernbænevæsenet end til Flaadevæsenet? Kjende vi i Almindelighed Alle bedre til Postvæsenet, til Soldvæsenet osv.? Jeg tror det ikke. Der er ikke Sagsmænd tilstede i den Grad. Kjende vi bedre til Hærvæsenet? Nei; men vi maae tale med i alle disse Sager, og det skulde være mærkværdigt, om der ikke i en saadan Forsamling skulde komme saamange Antydninger frem, at vi kunde danne os et Begreb, tage en Beslutning og vedkjende os den. Det, der saaledes her er gjort gjældende, at kaste sig ind under Ansvar og Sagkundskab, kan jeg derfor ikke være med til. — Men jeg vender tilbage til den meget omtalte Plan og det paaberaabte System. Men vi have jo ingen Plan. Det er ofte og ofte gjentaget i denne Sal, at der ingensomhelst Plan foreligger for vor Flaadendevikling, vedtagen ved Lov. Der er intet System. Ja, vi have Forsvarscommissionens Betænkning; det er et foreløbigt Plan, et Udkast til en Plan, som hidtil, saavidt det har været muligt, er blevet fulgt; men skulde vi tale om et bestemt System, som der har været holdt paa, og som man nu forsøger at ville bryde, saa benægter jeg, at der er et saadant. Jeg hører hovrigt til dem, der beklage, at denne Sætning staaer i Nr. 8 i Betænkningen, denne Udset til Erhvervelse af det større Panserskib, thi jeg vilde ønske, at Udvalget havde stillet sig ligesaa reent og klart i denne Sag, som det forekommer mig idetmindste, at Regjeringen stillede sig i Lovdagsmødet. Der synes at være en lille Forandring idag, hvilket ogsaa jeg beklager, thi jeg maa tilstaae, at jeg ikke kan være med til at bevilge disse store Skibe. Jeg siger det med et bebrøvet Hjerte, thi jeg elsker saa godt som Noget vor Faade og hele dens Udvikling, og jeg føler ligesaa varmt for den som dens egne Medlem-